

Der var til denne Behandling stillet følgende Vædringsforslag:

Af Udvalgets Flertal (D. Christensen, Donnergaard, B. Holm, Høgsbro, Nielsen-Grøn, Pjengel, Tang, Trier og Wederkinch-Madsen):

Til § 7.

Paragrafen affattes saaledes:

De Kommuner, i hvilke der i Vinteren 1885—86 er givet Trængende Understøttelse enten af Kommunen selv, gennem de Fattiges Kasse, Sygekasser o. d. eller af Understøttelsesforeninger eller særlige Organisationer til at formindste den ved Arbejdsløsheden foranledigede Nød i Kommunen, tilstaaes der af Statskassens Medler, som Bidrag til de i §§ 2 og 6 anførte Diemeds Fremme, et Tilskud for Vinteren 1886—87 lig den nævnte Understøttelse, efter derom indsendt Begjæring; dog

at dette Tilskud ikke maa beløbe sig til mere end 50 Ore for hver Indbygger, som fandtes i Kommunen ved den i 1880 afholdte Folketælling, og

at der i paagældende Kommune til nævnte Diemed tilskydes samme Beløb som af Statskassen.

I de Kommuner, hvor der senere har fundet Folketælling Sted under betryggende Former, lægges denne til Grund.

Tilskudet udbetales Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, Byraadene og Sogneraadene direkte gennem Finantshovedkassen eller Amtstuerne, paa Færøerne gennem Dernes Fordebogskasse.

Regnskab for Anvendelsen af det samlede Beløb vedlægges Kommuneregnskabet for 1887 og revideres samtidig med dette.

Det stillede Vædringsforslag, den Paragraf, hvortil det var stillet, samt Lovforslaget som Helhed fattes til Forhandling under Et.

Ordføreren (Trier): Skjøndt Udvalgets Flertal principielt fastholder sit Dnske om, at et saadant Tilskud til trængende Kommuner om i Landet, som foresloges i det oprindelige Forslag, maatte kunne gennemføres, har Flertallet dog ment maaste at komme Muligheden eller Sandsynligheden for Sagens Gjennemførelse noget nærmere ved subsidiært at slaa af paa sine Fordringer i den Retning, begrænde dem i Overensstemmelse med Ytringer, som under Sagens an-

den Behandling ere faldne her i Salen, og det skulde være Udvalget en Glæde, hvis man ved den Begrændsning, man ved Vædringsforslaget har tilfattet, kunde naae at fjerne Indvendinger, som tidligere fra anden Side have været opstillede mod Lovforslaget. Det, som Vædringsforslaget gaar ud paa, er at skjærpe Betingelserne for Afgangen til Statstilskud i Anledning af Arbejdsløsheden. Medens det tidligere Forslag gik ud paa, at et Statstilskud kun skulde være betinget af en Kommunes Tilskud i Mar, ere Fordringerne nu stillede saaledes op, at dette Statstilskud for i Mar tillige skal være betinget af, at Kommunen paa egen Haand i Fjor, hvor der endnu ikke forelaa nogen Tanke om Statstilskud, har udbetalt Understøttelser i Anledning af Arbejdsløsheden og den Nød, som overhovedet fandtes i Kommunen. Idet man er gaaet ud fra, at denne Art Understøttelse rundt om i Landet væsentlig ad to Veie er blevet Trængende til Del, dels fra Kommunen selv gennem de Fattiges Kasse, Sygekasser og deslige, dels i saadanne Kommuner, hvor de Fattiges Kasse ikke spiller nogen Rolle, igjennem organiseret Virksomhed blandt Borgerne, Understøttelsesforeninger eller anden Organisation til Formindstelse af Nøden og Arbejdsløsheden, saa har man ogsaa ment i Vædringsforslaget at burde tage Hensyn til begge disse Former for Kommunernes Tilskud. Dermed vil jo den Indvending være fjernet, som tidligere muligvis har kunnet opstilles i Retning af, at Kommuner, som i og for sig ikke trænge til noget Tilskud, blot for Statstilskudets Skyld i Mar ville udbetale en vis Sum af Kommunens Kasse. Man har ved den nye Form, Forslaget har faaet, tillige ment at kunne lette Byrden særlig for de Kommuner, der nu altsaa to Mar i Træk under extraordinære Forhold have maattet ty til Kommunens Kasse eller til Borgernes Offervillighed; og at det først er det andet Mar, man kommer med Statstilskud, bliver jo en fordoblet Garanti for, at der ikke vil ske noget Misbrug fra Kommunernes Side af dette. I Reglen vil Forholdet være saaledes, at det Mar efter andet er de samme Kommuner, der ere mest udsatte for Arbejdsløshed og deraf følgende Nød. Som Følge deraf er Flertallet i sit Forslag gaaet ud fra, at man kunde lægge Forholdene i Fjor til Grund i det Store og Hele, selv om man selvfølgelig udsætter sig for, at nogle Kommuner, som i Fjor have levet under gunstigere Forhold, i Mar ere nødlidende uden at kunne faae Udgang til Statstilskud. Man har ment, at man snarere maatte udsætte sig for, at der var nogle enkelte Kommuner, som kom til at være